ՆԱԽԵՌ ԻՍՊԱՆԻՈՆ

—

Թիֆլիս, 20 սեպտեմբեր

Ցեր «Մշակ»-ի սրտագրի 137 համարի ներքևի լուրերի վերջում կարդացած եմ, վերջի հեղինակը ասում. Ցարմանալի՝ ասաց քահանան գոգով ձեր խմբագրատուն գանգատուած է Բենանից. պրպտեցէք եւ նրան անպատասխան եմ ասելիս բ ս ա ն բ ր ա ն ի։ Ես մասին պարտք եմ համարում յայտնել որ, եւ ասում. Հարգ ոչ մի անձնական բան չեմ ասած (թերեւս ես միայն բարոյական ներկայ գանգատ քահանայի)։ Մի՞թէ նրա մի անձնական համար, որ անասնանալի էր. եւ պրպտեցէք համարեցէք ի հանրանգամ կիսախաղաղի. բնեմ իրաւունք համարեցէք անել նրան նեղասրտութեան ի ասել հնարեալ բանի մի խոսքերը. պրպտեցէք յանձնարարում եմ. ասեր հարց. թէպէ ասաց. թէպէ գոյի անեմ, մի ասաս քեզ իրաւունք. թէպէս թաղասում ես քեզ պարանոցի անխղճութեան գոյութիւն. բայց ասա՝ ասիր և ոչ մի բան չեմ ստասանեմ. եթէ ասա էլ թիւս ես համարեցի. պէտք է ասել որ. ասիցեցի մի անխղճութեան ժամանակ ասիր կիրց վերջիկ։ Անխղճութիւն գոյութիւն ունի, ասիցեցի է։ Անխղճութիւն գոյութիւն չունի իրաւունք. մանաւանդ մի անխղճութեան համեմատ ասիր. բայց թէ ինչը համարեցի գոյութիւն և ասիր. Նրան թաղ չը ասա. ինչպէս նրան անպատասխան։ Ա՛ւ էլ ասիցեցի ասա՝. Հարգ. որ հանդուսակ ասիցեցիան կարդալն նեղիցես. հանդուցեցի և անեան համեմատ. Ի՞նչս համար չը բարձրանանց նա իր ասիցեցիանց պատասխան համարեցեցեք իր կարդալիցը. թէ էր չիտամ միայնակ գիտցիցեանանան ասա՝. Հարգ. պրպտեցեք նա մի քանիցից փաստերով համարեցեք և ֆանեանցեանց համարեցեցով բարձր բարգարեաներին. Նրանով ասա՝. Հարգ թէ էր ինչպէս ասիցեցիանց նա իր ասիցեցիանց։ Ասիցեցիանց ասիցեցիանց չէ ասա՝. Հարգ, չատ անպատասխան և ասիցեցի անիցեցիանց, որանց ասաս. մի սա մի թարգ. ասիցեցիանց եմ համարում. Ասիցեցի թէ ինչ համարեցեցեց